

තේ තව්නේ දුමකරණය සඳහා මිනයිල් බ්‍රෝමයිඩ් භාවිතය

ඉතිහාසය සහ වර්තමානය

තේ වගාවන්ට හානි කරන ප්‍රධාන වටපණුවන් වර්ග තුනක් හඳුනාගෙන ඇති අතර තේ තව්නේ වල වටපණුවන් මර්දනය සඳහා වන වඩාත්ම කාර්යක්ෂම ක්‍රමය වන්නේ රසායානික ද්‍රව්‍ය මගින් පස දුමකරණය කිරීම වේ.

තේ වගාවේ වටපණු මර්දනය සඳහා සුදුසු රසායන ද්‍රව්‍ය රාශියක් තේ පර්යේෂණ ආයතනය විසින් පරීක්ෂාවට භාජනය කෙරුණි. ඒවා අතර DBCP (නෙමගන්) ඩයික්ලෝරොප්‍රොපේන් - ඩයික්ලෝරොප්‍රොපේන් (DD) මිශ්‍රණය, එතිලින් බ්‍රෝමයිඩ්, මෙතිල් ඩෙමටෝන් සල්ෆොක්සයිඩ්, මෙතිල් බ්‍රෝමයිඩ් සහ ඩැසොමේට් ආදිය ප්‍රධාන වේ.

1940 පමණ සිට තේ තව්නේ පස දුමකරණය කිරීම සඳහා DD නොහොත් ෂෙල් DD සහ එතිලින් බ්‍රෝමයිඩ් භාවිතා කරනු ලැබීය. පසුව එතිලින් බ්‍රෝමයිඩ් ශාකයන්ට විෂ සහිත බව හඳුනා ගැනීම නිසා එය භාවිතයෙන් ඉවත් කරනු ලැබීය.

1960 දී පමණ තේ පර්යේෂණ ආයතනය විසින් තේ තව්නේ සඳහා යොදා ගන්නා පස දුමකරණය කිරීම අනිවාර්ය කරනු ලැබීය.

පසුව 1971 දී පමණ DD වෙනුවට මෙතිල් බ්‍රෝමයිඩ් භාවිතය නිර්දේශ කරනු ලැබුවේ එය තව්නේ පසෙහි වටපණුවන් මර්දනය කිරීම සඳහා ඇති ඉතාමත් කාර්යක්ෂම දුමකාරකය ලෙස හඳුනා ගැනීම නිසාය.

1980 දී තව්නේ පස දුමකරණය සඳහා සියුම් කැට සහිත සුදු පැහැ කුඩක් ලෙස භාවිතයට ගත් ඩැසොමේට් නමැති දුමකාරකය හඳුන්වාදෙනු ලැබූ අතර එය තේ පස සමග ගැටුණු විට දුමකාරක රසායන ද්‍රව්‍යයක් වන මිනයිල් අයිසොනයිට්‍රේට් වායුව නිදහස් කරයි. එහෙත් ඩැසොමේට් මගින් මිනයිල් බ්‍රෝමයිඩ් භාවිතය සම්පූර්ණයෙන්ම නතර කිරීමට නොහැකි වූයේ මිනයිල් බ්‍රෝමයිඩ් භාවිතයෙන් පස දුමකරණය කිරීම අඩු කාලයකින් සහ පහසුවෙන් කර ගත හැකි වූ නිසාය. එහෙත් මිනයිල් බ්‍රෝමයිඩ් නිසා පරිසරයට සිදුවන අහිතකර බලපෑම් පිළිබඳ වගාකරුවන් දැනුවත් කිරීමත් සමගම ක්‍රම ක්‍රමයෙන් තේ කර්මාන්තය තුළ මිනයිල් බ්‍රෝමයිඩ් භාවිතය අඩුවන්නට විය.